

## Svätosť pre každého!

### Osnova:

1. Úvodný citát zo Svätého písma.
  2. Existencia zla - zlorečenie cez ľudí.
  3. Trpezlivosť Boha.
  4. Nenechajme sa premôcť zúfalstvom.
  5. Prijatie seba.
  6. Neodporujme pôsobeniu Božej milosti.
  7. Zasvätenie sa Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie.
- 

(1.) **Gabriele Amorth, Roberto Italo Zanini:** Silnejší než zlo. Ako rozpoznávať zlého ducha, premáhať ho a vyhýbať sa mu.

(2.) **Jacques Philippe:** Vnútoraná sloboda.

(3.) [www.tkkbs.sk](http://www.tkkbs.sk)

---

## 1. Úvodný citát zo Svätého písma.

Rm (12, 9-21, najmä verš 14):

„9 Láska nech je bez pretvárinky. Nenávidíte zlo, lipnite k dobru. 10 Milujte sa navzájom bratskou láskou, predbiehajte sa vzájomne v úctivosti, 11 v horlivosti neochabujte, buďte vrúcneho ducha, slúžte Pánovi. 12 V nádeji sa radujte, v súžení buďte trpezliví, v modlitbe vytrvalí. 13 Majte účasť na potrebách svätých, buďte pohostinní. 14 **Žehnajte tých, čo vás prenasledujú-žehnajte a nepreklínajte!** 15 Radujte sa s radujúcimi, plačte s plačúcimi! 16 Navzájom rovnako zmýšľajte, a nezmýšľajte vysoko, ale prikláňajte sa k nízkym. Nebuďte múdri sami pre seba.

17 Nikomu sa neodplácajte zlým za zlé; usilujte sa robiť dobre pred všetkými ľuďmi. 18 Ak je to možné a závisí to od vás, žite v pokoji so všetkými ľuďmi. 19 Nepomstite sa sami, milovaní, ale ponechajte miesto hnevu; veď je napísané: „Mne patrí pomsta, ja sa odplatím, „ hovorí Pán. 20 Ale keď bude tvoj nepriateľ hladný, nakrm ho, keď je smädný, daj mu piť, lebo tým, že to urobíš, žeravé uhlie mu nahrnieš na hlavu. 21 **Nedaj sa premôcť zlu, ale dobrom premáhaj zlo.**“

Citát, ktorý hovorí o tom, že zlorečenie pochádza od ľudí. Nie od Boha...

Od nás, z našej závidi, nenávisti, zranení, ktoré si v sebe nosíme...svoje nevyriešené zranenia/ťažkosti, ktoré následne prenášame na iných vo forme priania zlého, závidenia a pod.

## 2. Existencia zla - zlorečenie cez ľudí.

Otec Gabriele – rímsky exorcista, v knihe: Silnejší než zlo. Ako rozpoznávať zlého ducha, premáhať ho a vyhýbať sa mu hovorí (úryvok z knihy, str.61):

„Zlorečenie alebo prekliatie predstavuje zlovolný čin nejakého človeka proti niekomu inému prostredníctvom vyzývania zlého ducha. ...zlý duch nemôže sám konať priamo proti človeku. Takéto pôsobenie mu však umožňuje nejaký iný človek. Je teda možné, že človek prijme zlého ducha zo svojho slobodného rozhodnutia, alebo to môže byť tak, že proti nemu niekto iný vyslovil kliatbu, zlorečenie, prípadne použil nejakú okultnú praktiku.

Zlorečenie a prekliatie stoja na začiatku 95% prípadov posadnutosti a útokov zlého ducha...Jestvuje mnoho druhov zlorečenia. Tieto veci sa používajú odnepamäti a tieto temné záležitosti sa praktizujú aj dnes.

Dôležité je znovu si pripomenúť, že obeť, ktorá trpí zlorečením, je nevinná. Nesmú sa jej pripisovať účinky zlorečenia, ktoré bolo proti nej použité...“Naozaj veľmi ťažko vinný je však ten, kto vykoná zlorečenie alebo si ho objedná.“ Na nápravu takéhoto strašného previnenia je nutná radikálna premena života, intenzívna modlitba a neustále uplatňovanie lásky, úprimné prijímanie sviatostí, predovšetkým sviatosti zmierenia....

Tým, kto sa dopúšťa zlorečenia alebo si ho dokonca objednáva, býva nezriedka rodič, príbuzný, blízky, dôverný priateľ toho, kto je potom zasiahnutý. Práve v oblasti najbližších citových vzťahov sa stretávame s tými najťažšími a najzávažšími prípadmi.“

...keď sme zúfalí, tak sa prikláňame k všeličomu....aj k prianiu zlého...a na to zlý čaká...hneď sa chopí svojej práce...a už to ide...Ak človek, ktorému bolo priate zlo nie je duchovne chránený (život v posväcujúcej milosti, sv.spoveď, sv.prijímanie, modlitba posvätného ruženca a pod.), tak sa ľahko zakrúti do pavučín.

Ide o každodenné situácie, typu: „Ved' nebojsa, ako Ty dopadneš!“ „ Bodaj by Ťa...!“ „ Nech Ťa čerti berú a pod.!“ - to sú vetné konštrukcie, ktoré sa medzi ľuďmi vyskytujú...

Je to niečo s čím sa otec Gabriele stretáva denne, nie sú to jeho mystické zážitky, či preštudované diela...je to realita, s ktorou sa stretáva; videl/zažil ako napr. vlastní rodičia svojej dcéry, ktorú dali študovať – stál ich to veľa odriekania, nakoľko boli chudobní a v jej vzdelaní videli jej lepšiu budúcnosť aj po boku vzdelaného muža, ale ona sa zaľúbila do robotníka a to nebolo v súlade s ich predstavou, tak ich v deň ich svadby prekliali-zlorečili...a odvtedy nastalo v ich vzťahu veľa ťažkostí, on prišiel o prácu a pod....

V duchovnej sfére si ľudia závidia aj to, že niekto sa dokáže „hlbšie“ modliť,.

Vo svetskej sfére si dokážu ľudia závidieť to, že sa niekomu inému, najmä tomu, koho poznajú darí, má prácu, priateľa, manžela, manželku...v úvodzovkách „nič ho netrápi, nechýba mu“.....Čo dokáže ľudská nenávisť a závisť....závidíme si .

Stretávam sa s tým veľmi často vo svojej práci, ľudia sa sťažujú, závidia si, ukazujú prstom na druhého...Zabúdajú, že ostatné tri prsty ukazujú na neho samotného...Dávno som od jedného kňaza počula aj takéto prirovnanie -- je to vraj indiánske porekadlo: „**Neodsúď človeka, ak si aspoň dva týždne nekráčal v jeho mokasínach**“. Tzn. každý človek má svoju cestu, má svoj kríž, ktorý je práve pre neho taký ťažký, ako unesie...Niekedy, možno často, nevidíme kríže tých druhých, ale to neznamená, že ich ten človek nemá. Len v inej oblasti, v inej forme, na inom mieste...

Takže si treba dávať pozor, ako sa pozeráme na druhých ľudí...Je potrebné sa pozerat' **VNÚTORNYM ZRAKOM!** Čo sa nám rodí v srdci!

A ako sa chrániť pred prekliatím? Otec Amorth hovorí:

„Ak však nevedú riadny život podľa viery, ak sa dennodenne nezverujú pod ochranu Božej Prozreteľnosti, aj sa pravidelne nemodlia, ak pravidelne neprijímajú sväté prijímanie, k nemajú úctu k Panne Márii a svätým, potom môžu len veľmi ťažko takýmto vplyvom úspešne čeliť.“(str.71)

„Treba však upozorniť aj na to, že aj malý negatívny vplyv zo strany zlého ducha, ktorému človek nevenuje pozornosť, môže v našej duši zapustiť hlboké korene, a tak nás zviest' až na cestu zla.“ (str.71).

### 3.Trpezlivosť Boha

(Kniha č.1; str.131-133)

Nedávno, konkrétne dňa 2.11.2013, Svätý Otec František na svojom tweete napísal: „**Boj som zlom je ťažký a dlhotrvajúci, je preto nevyhnutné modliť sa vytrvalo a trpezlivo**“.

Ako je to možné prakticky v každodennom živote?

Napr. tak, že ráno, keď vstanete sa pomodlite, poďakujete Bohu za dar života, že práve dnes môžete opäť plniť Jeho vôľu, príp. a pomodlite nejakú svoju modlitbu na úvod dňa alebo litánie k Duchu Svätému, príp. aj čítanie zo dňa. Dobrou pomôckou je aj časopis „Slovo medzi nami“. Potom, pred samotnou prácou, sa prežehnať a v krátkosti pomodliť a odovzdať prácu Bohu, lebo je od Neho a Jemu ju vraciame. Nie je naša, tak ako nič, čo vlastnime nie je naše. Na obed sa pomodliť Anjel Pána, trvá to 1-2 minúty, o 15:00h si spomenúť v hodine Božieho milosrdenstva na trpiace duše a milosrdenstvo Božie, večer, resp.aj cestou autom, či v autobuse sa pomodliť aspoň 1-2 desiatky ruženca, ísť na sv. omšu a večer si spytovať svedomie a odovzdať všetko Bohu.

**Pán Boh je veľmi dobrý** a chce, aby sme boli svätými...**každý deň sa môžeme usilovať o svätosť**...všade tam, kde sme; v tom prostredí, kde sa nachádzame...Ak budeme túžiť a prizývať do každého okamihu dňa Krista, nášho Pána.

**SVÄTOSŤ JE MOŽNÁ PRE KAŽDÉHO!** Nepochybujem o tom!!! Rodí sa v našom srdci, v našej túžbe po svätosti, v našej túžbe po Bohu, po nebi...

Svätosť nie je len pre niektorých...povedal Svätý Otec pred Anjel Pána dňa 1.11.2013 vo svojom príhovore.

„Svätí nie sú nadľuďmi, ani sa nenarodili ako dokonalí. Sú ako my, ako každý z nás. Sú to ľudia, ktorí skôr než dosiahli nebeskú slávu, žili normálny život, s radosťami a bolesťami, námahami a nádejami. Čo ale zmenilo ich život? Keď spoznali Božiu lásku, nasledovali ho s celým srdcom...svätý, či svätá je tvorcom zmierenia a pokoja. Vždy pomáha zmierovať, vždy napomáha tomu, aby vládol pokoj. A týmto je svätosť krásna...“

**Svätí nám hovoria: dôverujte Pánovi, pretože Pán nesklame. NIKDY NESKLAME!**

„Svätci nás svojím svedectvom povzbudzujú, aby sme sa nebáli ísť proti prúdu, nebáli sa nepochopenia či výsmechu vtedy, keď rozprávame o Pánovi...“(www.tkkbs.sk )

Otec Amorth hovorí (str.132):

“Všetko spočíva v tajomstve veľkosti viery. Ak ju človek nemá alebo cíti, že jej má málo, treba o ňu usilovne prosiť....**Boh prejavuje trpezlivosť, trpezlivosť, trpezlivosť**...no nakoniec prichádza aj tak trest. Trest na nás však nezosiela Boh, sú to ľudia, čo trestajú sami seba, oni sa vo svojej zaslepenosti a zlobe nakoniec trestajú navzájom. **Boh nikdy nikoho netrestá, to je večná pravda.** Ak ľudia kráčajú po ceste zla, menia veci okolo seba v mene zla, dosiahnu len prázdnotu, pretože zlo nedokáže nič budovať, dokáže len ničiť....“

...A zlých duchov je naozaj veľmi veľa....Anjelov je však oveľa viac ako zlých duchov....

...Strach by sme však mali mať z hriechu....

Musíme byť presýtení a sýtiť sa iba tým, **čo je pozitívne a čo je Bohu milé.** Ak sa držíme od hriechu ďaleko, eliminujeme tým prítomnosť zlého ducha a nemusíme sa viac diabla obávať.“(str.133)

Čo je pozitívne a čo je Bohu milé!!! Aké silné slová!!! Čo je pozitívne!!!! Predsa len...

Ak Ťa chytí nejaká zúfalosť, bolesť, závisť, čo vzhľadom k tomu, že sme ľudia môže prísť v našej prirodzenosti, tak to nenechávaj v sebe vrieť, nedus to v sebe...Odpusti...Pozri sa na situáciu, v ktorej si sa ocitol, z iného uhla pohľadu...Ak sa niečo stalo inak, ako si si plánoval, túžil, prosil, je to asi preto, že je to lepšie pre spásu Tvojej duše...**Nezúfaj si!!!**

A ako si nezúfať?!!!

#### 4. Nenechajme sa premôcť zúfalstvom.

(Kniha č. 1.; str.134-138)

Otec Gabriele Amorth píše vo svojej knihe:

„Mali by sme sa cítiť istí vďaka pomoci Božej, vďaka ochrane Panny Márie a anjela strážneho. Hriech je aj nechať sa premôcť zúfalstvom, je to plod pokušenia...Každý človek môže k naplneniu života po smrti prispievať podľa svojich vlastných síl a schopností. Stačí ich v plnej miere využívať, či už sú tieto sily a schopnosti malé alebo veľké....nikdy nemusíme mať obavy z toho, že by sme na to nemali..“

A na druhej strane hovorí, aby sme nelipli na tom pozemskom:

„...Na všetko sa musíme pozerieť z pohľadu života večného. Neznamená to však, že by náš Pán bol proti vlastneniu pozemského majetku, je však radikálne proti tomu, aby sa na tieto majetky pripútalo naše srdce. Práve v tom tkvie samá podstata pokušenia a hriechu. ...

...preto nás Ježiš nabáda, aby sme boli prostí ako holubica a zároveň prefíkaní ako had. Prostriedky, ktoré nás nikdy nesklamú, sú opatrnosť a zanietenosť, sila ducha, modlitba...“

Ak niekto začne zlorečiť, priat' druhému zlo, je v tom hlboké vnútorné zúfalstvo nad svojou vlastnou bolesťou a utrpením, ktoré človek prežíva a nevie sa z toho dostať...Nedokáže prijať svoj život, seba samého v ňom, lebo stredobodom jeho života nie je Kristus, ale on sám...**Ako sa z toho dostať?**

Prijať seba samého! Svoje ja, svoje slabé stránky, ale si aj uvedomovať svoje dary, ktoré som dostal od Boha aby som ich dával ďalej, aby som nejako prispel do tohto sveta. Nadväzuje na to aj ďalšia kapitola.

## 5. Prijatie seba.

(Kniha č.2.; str.37-38)

J.Philippe (kňaz; člen komunity Blahoslavenstiev) vo svojej knihe „Vnútoraná sloboda“ píše:

„Prijat' seba znamená prijat' svoju úbohosť, ale aj svoje bohatstvá; teda umožniť všetkým našim oprávneným možnostiam a skutočným schopnostiam, aby sa rozvinuli. Prv, než sa ohradíme „toto nedokážem“, je potrebné rozlíšiť, či naše tvrdenie je plodom zdravého duchovného realizmu, alebo len presvedčením čisto psychickým, z ktorého treba vyzdraviť.

Niekedy máme zasa tendenciu zakazovať si nejakú zdravú túžbu, istú formu seberealizácie alebo oprávnené šťastie pre podvedomý psychický mechanizmus, na základe ktorého sa považujeme akoby za vinných, a šťastie si zakazujeme....

Boh nás niekedy volá k obetiam a sebazapreniam, je však takisto pravda, že nás oslobodzuje od obáv a falošného obviňovania sa, čo nás spútavajú, a uspôsobuje nás, aby sme v slobode naplno prijali to dobré a prospešné, čo nám vo svojej múdrosti chce dať, aby nás povzbudil a prejavil nám svoju lásku...”

### **AKÝ DOBRÝ JE BOH!!!**

„Ak jestvuje oblasť, v ktorej nám nikdy nič nebude zakázané, tak je to v každom prípade oblasť svätosti. Avšak s podmienkou, ak si svätosť nepomýlime s tým, čím nie je: s vonkajšou dokonalosťou, heroizmom, bezchybnosťou atď. Ak však chápeme svätosť tak, aká v skutočnosti je, čiže ako možnosť donekonečna rásť v láske k Bohu a k svojim bratom, bud'me si istí, že v tejto oblasti nám nebude nič nedostupné. Postačí, ak plní dôvery nikdy nezmalomysel'nieme a **nebudeme odporovať pôsobeniu Božej milosti.**“

Božia milosť sa nám dáva každý deň...Každý deň nám Boh chce dať všetko priehrštím...

## 6. Neodporujeme pôsobeniu Božej milosti.

(Kniha č. 2;str. 83-86,90)

**Pán Boh je veľmi dobrý!!!**                      **Má nás nesmierne rád!**                      Chce, aby sme boli šťastní, mali dostatok všetkého, aby sme mali dobré vzťahy s ľuďmi. Je tu pre nás každý deň...V maličkostiach, ako je: splnená túžba po peknom kostýme, vyučovaní angličtiny, drobnostiach, napr. mať k dispozícii parkovacie miesto večer v Petržalke. To sú drobnosti...Ale tam všade je On, všade sú anjeli, ktorí sú s nami, najmä náš anjel strážca a potom najmä Archanjel Michal.

Určite poznáte modlitbu, volá sa aj modlitba malého exorcizmu:

Svätý Michal archanjel, bráň nás v boji, buď nám ochrancom proti zlu a úkladom diabla. Pokorne prosíme, Božou mocou zažeň do pekla satana a všetkých zlých duchov, ktorí sa na skazu duší potulujú po svete. Amen.

Boh nám chce každý deň dať toľko milostí! Nesmierne množstvo, len majme oči otvorené...Božia milosť je tu s nami...

J.Philippe vo svojej knihe píše:

„...je dôležité učiť sa nieť iba ťažkosť, čo nám pripadá na dnešok, minulosť odovzdať Božiemu milosrdenstvu a budúcnosť zveriť Prozreteľnosti.

Minulosti dovoľujeme zaťažiť dnešok zakaždým, keď uchovávame v sebe výčitky pre naše staré chyby, keď ustavične čosi ľutujeme, keď si dokola premietame svoje pocity neúspechu a pokúšame sa zbytočne premýšľať nad včerajšími rozhodnutiami, ako keby bolo možné ich zmeniť. Zaiste máme prosieť Boha o odpustenie za svoje hriechy, prípadne sa z nich poučiť, no nevracajme sa k nim ustavične. Ak to raz úprimne spravíme, tak to stačí.

Máme sa pokúsiť odčiniť škodu, čo sme spôsobili, ak je to možné, no najčastejšie to jednoducho máme zveriť do Božích rúk v dôvere, že je dostatočne mocný, aby všetko napravil, ba vyťažil dobro aj z našich omylov (str.83)...ide o to, aby sme si prísne zakázali postoj a myšlienky, ktoré nám bránia žiť v prítomnom okamihu a vložiť sa doň pozitívne a s dôverou.

Nemáme právo nechať sa uzavrieť do svojej minulosti. ...znamenalo by to nedostatok dôvery v nekonečné milosrdenstvo a všemohúcnosť Boha, ktorý nás miluje a vždy nám chce ponúknuť novú šancu, aby sme sa naplno rozvinuli do svätosti bez toho, že by minulosť bola prekážkou (str.84).

Našou chybou je, že k ťarche dneška pridávame aj ťarchu minulosti; no ešte väčšou chybou je starostlivosť o budúcnosť. Liekom proti takémuto postoju je zamyslenie sa nad evanjeliovým poučením o odovzdanosti do Prozreteľnosti: Nebuďte ustarostení o svoj život, čo budete jesť, ani o svoje telo, čím sa zaodujete...

Sme predsa povinní plánovať a myslieť na zajtrajšok. Treba to však robiť bez znepokojovania sa, bez starosti...Treba sa chrániť, aby sme nezaťažovali dnešný deň toľkou ťarchou a úzkosťami, čo nám vnuká budúcnosť. Srdce nemôže byť zaujaté starosťou o nasledujúci deň a zároveň schopné prijímať milosť prítomnej chvíle....Jedno alebo druhé. My máme teda hľadať Božie kráľovstvo, čiže spájať sa s Božou prítomnosťou, ktorá sa nám dáva tu a teraz, máme s láskou a dôverou hľadať Božiu vôľu pre dnešok a ostatné nám bude dané navyše....

Musíme sa prinútiť k prevýchove svojej psychiky....

Najlepší spôsob, ako sa pripravovať na budúcnosť je celkom sa vložiť do prítomnej chvíle....Premietanie sa do budúcnosti nám odčerpáva najlepšie sily...Strach z utrpenia nám spôsobuje väčšie trápenie než utrpenie samotné....Dost má každý deň svojho trápenia. Treba urobiť to, čo človek urobiť má...(str.86-87)

Je lepšie prijímať veci tak, ako prichádzajú po sebe, a dôverovať, že v danej chvíli budeme mať milosť, než vyrábať množstvo predpokladaných scenárov, aby sme sa ochránili pred tým, čo má prísť.“

A ešte zopár myšlienok na povzbudenie k svätému životu (z knihy č.2):

**„...treba naplno prežívať každý moment, zužitkovať jeho špecifickú milosť...Prítomný život je vždy dobrý, lebo Stvoriteľ doň vložil požehnanie...**

...Do budúcnosti sa premietame nielen tým, že sa znepokojujeme, ale niekedy aj tým, že očakávame priaznivejšiu situáciu (čakáme, že bude lepšie, keď budú iné okolnosti, ktoré umožnia prežívať zaujímavejšie veci).

**Momentálne nežijeme naplno, ale neskôr (kedy?) budeme „žiť naozaj“?**

Svoj život totiž môžeme stráviť tak, že nebudeme žiť, ale budeme čakať na život. Tento postoj nás odvádza od reality a od prítomného života...nádejame sa, že o niekoľko dní, mesiacov budeme prežívať niečo príjemnejšie....Je tu však riziko, že neprijímame realitu a odmietneme terajšie udalosti.

**Treba žiť každý okamih naplno a nestarať sa, či čas plynie prirýchlo alebo priveľmi pomaly, a prijať všetko, čo prináša so sebou každá chvíľa, jedna po druhej.**

**Aby sme správne prežívali každodenný život, nezabúdajme ani na to, že Boh od nás žiada iba jednu úlohu súčasne. Nikdy nie dve. A nezáleží na tom, či úloha, ktorú mám vykonať je druhoradá (pozametať kuchyňu), alebo dôležitá (prednášať pred 40.000 poslucháčmi), treba ju urobiť vedome, jednoducho, pokojne, a nechciet' vyriešiť viac než jeden problém naraz.**

**Ak nejaká práca, aj tá najobyčajnejšia, je potrebná a patrí k životu, zaslúži si, aby bola ako taká vykonaná, čiže naplno.”** (str.88-90).

Takže, čo viac dodať...Myslím, že hore uvedené slová hovoria za všetko.

Na sumarizáciu:

Prešla som od vysvetľovania toho, že zlo pochádza od ľudí, od našich rozhodnutí komunikovať s diablom – cez trpezlivosť Boha a Jeho nekonečnú dobrotu i napriek tomu, že sme slabí a dokážeme zlorečiť - cez odhodlanie nenechať sa premôcť zúfalstvom, ale popracovať na sebe a prijať samého seba až po rozhodnutie prijímať každodenné milosti a uvedomovať si silu prítomnej chvíle, ktorú nám dáva Boh.



## 7. Zasvätenie sa Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie.

Chcela som vás touto prednáškou/zdieľaním/svedectvom povzbudiť, aby ste sa nevzdávali, keď budete mať ťažké chvíle alebo dni. Dôverujte Bohu. A snažte sa byť v posväcujúcej milosti.

Keďže Panna Mária je naša veľká ochrankyňa a zlý sa práve jej bojí najviac, chcela by som naše spoločenstvo ako aj každého jedného z nás, čo sme tu, zasvätiť jej Nepoškvrnenému Srdcu:

„Nepoškvrnené Srdce Panny Márie, plný dôvery prichádzam k Tebe. Chcem sa Ti zasvätiť celkom ako Tvoje dieťa. Navždy sa Ti zasväcujem a darujem. Zasväcujem Ti celý svoj život, svoju dušu a svoje schopnosti, radosť, úspech i zisk. Všetko čím som, čo mám a čo robím, všetko nech je Tvojím majetkom a vlastníctvom.

Bez akejkoľvek výhrady nechávam vládnuť Tvoje Nepoškvrnené Srdce nado mnou, nad mojou rodinou a nad všetkými, ktorí sú mi zverení, nad mojím podnikaním. Stále chcem myslieť na to, že Ti patrím, že ma vedieš a ochraňuješ.

Nepoškvrnená Matka, sľubujem Ti, že Ti budem zasväcovať obety a snaženia každého dňa, že sa budem s láskou k Tebe modliť ruženec a oslavovať Tvoju pamiatku, a tak uzmierovať Boha za všetky urážky i Tebe spôsobené bolesti.

Matka, Tvoj som teraz a naveky, skrze Teba a s Tebou chcem navždy celkom patriť Ježišovi. Amen.

---

Odprednášané dňa 20.11.2013 (Mosty 25+, tretia streda)

Monika Grambličková, laička  
(modlitbová podpora Mosty25+)